

DESET MITOVA I ZABLUDA

Mit 1. Među bolesnicima sa hipertenzijom težak oblik HTA ima najveći rizik za nepoželjne KV (kardio vaskularne) događaje.

Nije tako: iako se teška hipertenzija često završava fatalno, sa epidemiološke tačke gledišta relativno mali broj bolesnika ima ovaj oblik hipertenzije te blaga hipertenzija, iako formalno sa manjim rizikom, ima veći značaj sa stanovišta prevencije i lečenja.

Mit 2. Mala povećanja vrednosti krvnog pritiska (blaga hipertenzija) se često objašnjavaju psihosocijalnim stresom i mogu se ignorisati.

Nije tako: pojedinačna merenja KP koja su praćena od strane osiguravajućih kompanija smatraju da to nije tačno i da mlad čovek od 35 godina sa DP od 100 mm Hg ima male šanse da dočeka penziju ako se ne leči.

Mit 3. Visoko normalne vrednosti KP nisu rizične za nastanak KV bolesti.

Nije tako: framinghamska studija je pokazala da i bolesnici sa visoko normalnim vrednostima KP imaju povećani rizik za nastanak KV bolesti (veći za žene nego muškarce do 65. godine a posle 65. godine obrnuto).

Mit 4. Hipertenzija je simptomatska bolest.

Nije tako: najveći broj bolesnika je asimptomatski i treba ih "tražiti" među rizičnom populacijom.

Mit 5. Hipertenzija je bolest čije je ispitivanje i dokazivanje skupo i zametno.

Nije tako: "screening" za najveći broj bolesnika sa hipertenzijom je brz, jeftin i dostupan (osim za retke slučajeve sekundarnih oblika hipertenzije) i zato lako primenljiv na veliku populaciju zdravih osoba.

Mit 6. Ako bolesnici sa hipertenzijom uzimaju lekove ne treba da se primenjuju nefarmakoloske mere.

Nije tačno: i kada su bolesnici na redovnoj antihipertenzivnoj terapiji neophodno je nastaviti sa nefarmakoloskim merama lečenja.

Mit 7. Dobra kontrola vrednosti KP zahteva samo jedan lek.

Nije tako: veliki broj studija je nedvosmisleno dokazao da je za dobru kontrolu vrednosti KP neophodno bar dva leka, a često i tri.

Mit 8. Kada je postignuta dobra kontrola KP medikamentnom terapijom, treba je prekinuti.

Nije tako: pojedini lekari, a naročito pacijenti, misle ovako. Ovaj pristup je pogrešan i antihipertenzivna terapija je, nažalost, doživotni pratilac.

Mit 9. Lekari su uvereni da bolesnici znaju značaj hipertenzije kao faktora rizika.

Nije tačno: po rezultatima velike evropske studije samo 65% bolesnika sa hipertenzijom je svesno da je ona faktor rizika.

Mit 10. Lekari su uvereni da najveći broj bolesnika ima dobro regulisane vrednosti krvnog pritiska.

Nije tačno: najveći broj bolesnika, ponekad i preko 90%, ima loše regulisane vrednosti krvnog pritiska.